

**KRAJOWA IZBA
DIAGNOSTÓW LABORATORYJNYCH**

I.dz. 1038/10/20/DP

Warszawa, dnia 20 października 2020 r.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. ... SPS-WP-020-132(8)/20

Data wpływu 20. 10. 2020

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

w odpowiedzi na pismo SPS-WP-020-132 (5) /20 z dnia 19 października 2020 r., działając w imieniu Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych poniżej przedstawiam opinię do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z przeciwdziałaniem sytuacjom kryzysowym związanym z wystąpieniem COVID-19 (druk nr 683).

1. W odniesieniu do propozycji wprowadzenia **art. 47 ust. 1a** do *ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi*, obligującego samorządy zawodów medycznych do przekazywania, na wniosek odpowiednio wojewody albo ministra właściwego do spraw zdrowia, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, wykazu osób wykonujących zawody medyczne, które mogą być skierowane do pracy przy zwalczaniu epidemii należy podnieść, że:

Samorządy medyczne (w tym Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych) nie posiadają w swoich bazach danych i nie są uprawnione do zbierania informacji, niezbędnych do oceny, czy dana osoba spełnia kryteria ustawowe umożliwiające skierowanie jej do pracy przy zwalczaniu epidemii. Takie uprawnienia posiadają tylko organy władzy publicznej. Prawidłowe wskazywanie osób wymaga dysponowania instrumentami prawnymi do weryfikacji, czy dana osoba nie podlega wyłączeniu z mocy prawa np. nie jest to kobieta w ciąży; osoba samotnie wychowujące dziecko w wieku do 18 lat; osoba wychowujące dziecko w wieku do 14 lat; osoba wychowujące dziecko z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie

KRAJOWA IZBA DIAGNOSTÓW LABORATORYJNYCH

kształcenia specjalnego; osoba, u której orzeczono częściową lub całkowitą niezdolność do pracy itd. Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych nie będzie więc mogła prawidłowo wskazywać diagnostów laboratoryjnych, którzy mogą być skierowani do zwalczania epidemii ponieważ nie posiada w tym obszarze uprawnień do zgromadzenia niezbędnych danych. Warto również podkreślić, że problem nabiera szczególnego znaczenia mając na względzie fakt, że kobiety stanowią 90% członków Naszego samorządu. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że w przeciwieństwie do samorządów zawodowych lekarzy, pielęgniarek, czy aptekarzy nie posiadamy struktur okręgowych.

2. Projekt ustawy przewiduje zmianę brzmienia **art. 47 ust. 10** ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, z późn. zm.) w ten sposób, że osobie skierowanej do pracy przy zwalczaniu epidemii na podstawie decyzji wojewody będzie przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w wysokości nie niższej niż 200% przeciętnego wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego na danym stanowisku pracy w zakładzie wskazanym w tej decyzji lub w innym podobnym zakładzie, jeżeli w zakładzie wskazanym takiego stanowiska nie ma.

Proponowane rozwiązanie ocenić należy jednoznacznie negatywnie z uwagi na forsowanie rozwiązań o charakterze dyskryminacyjnym pomiędzy osobami dobrowolnie i na co dzień wykonującymi badania w kierunku wykrycia wirusa SARS-CoV-2, a osobami skierowanymi do ich wykonywania na podstawie decyzji właściwego wojewody. Proponowane rozwiązanie doprowadza bowiem do sytuacji, w której osoby wykonujące te same czynności, w jednym miejscu, otrzymywać będą różne wynagrodzenia za tą samą pracę. Szczególnie rażący jest fakt, że omawiana powyżej regulacja promuje osoby przymusowo skierowane do wykonywania danych czynności, często nie posiadające doświadczenia wymaganego na danym stanowisku, kosztem osób stale i dobrowolnie wykonujących daną pracę. Warto podkreślić, że to osoby na stałe zatrudnione w miejscu skierowania będą przyuczały osoby skierowane na podstawie decyzji do wykonywania czynności i osoby te powinny otrzymywać nie mniejszą gratyfikację finansową. W żadnym wypadku nie można zatem mówić, że przedstawiona propozycja stanowi element motywacyjny, który przyczynić się ma do poprawy systemu ochrony zdrowia. Tego typu rozwiązania nie spowodują prawidłowego wdrożenia osób kierowanych na podstawie decyzji, a tym samym nie poprawią w należyty sposób wydolności systemu opieki zdrowotnej.

KRAJOWA IZBA DIAGNOSTÓW LABORATORYJNYCH

3. W art. 19 przedmiotowej ustawy, zgodnie z intencją ustawodawcy, proponowane jest wyłączenie odpowiedzialności karnej osób wykonujących zawody medyczne podczas udzielania świadczeń zdrowotnych w związku ze zwalczaniem epidemii. Pominięto grupę zawodową **diagnostów laboratoryjnych**, która stanowi kluczowe ogniwo w procesie wykrywania wirusa SARS-CoV-2. Diagnostów laboratoryjni są odpowiedzialni za walkę z epidemią COVID-19, dlatego są szczególnie narażeni na możliwość zakażenia wirusem SARS-CoV-2. Fakt ten znajduje odzwierciedlenie w statystykach prezentowanych przez Ministerstwo Zdrowia. Podkreślić należy, że postępowanie diagnostyczno- terapeutyczne wirusa SARS-Cov-2 w 100% opiera się na badaniach wykonywanych przez diagnostów laboratoryjnych. Podkreślić także należy, że diagnostów laboratoryjni to grupa zawodowa odpowiadająca nie tylko za wykonywanie badań w laboratorium, ale także wykonująca badania przyłóżkowe, czy też pobierająca materiał biologiczny, a więc mająca bezpośredni kontakt z pacjentami. Tym większe rozgoryczenie wzbudza fakt konieczności ciągłej walki o uwzględnienie w kolejnych pracach legislacyjnych osób niezbędnych w systemie walki z pandemią.

[Handwritten signature]

Z poważaniem

Alina Niewiadomska

[Handwritten signature of Alina Niewiadomska]
Prezes
Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

